

ד.א.

פרוטוקול מס. 45/ד'

מישיבת ועדת הכספים

התקיימה ביום ד', כ"ה בטבת, תשט"ו - 19.1.55 בשעה 9.00

נוכחים

חברי הוועדה: י. גורי - היו"ר
 ח. אריאב
 ש. בז'רנו
 א.מ. בניחובסקי
 א. הרצפלד
 ק. לוז
 ח. למדן
 י. פורדר
 א. סטופ
 ז. שפר

מוזמנים: פ. ספיר - מנהל משרד האוצר
 י. אפרתי - סגן שר החקלאות
 מר ויסטין - בשם הוועדה למילווה חובה.
 מר בן-דרור { מטעם משרד האוצר
 מר אמיר }
 ש. בזק - מזכיר הוועדה

סדר - ה י ר:
 1 שחרור חשבונות מבנקים ממילווה חובה;
 2 העברות מטעיה לסע"ף;
 3 שאלות ותשובות.

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

קיבלתי מכתב בשם הוועדה למילווה חובה בצירוף רשימת מוסדות גמל, חסד, צדקה, חינוך, תרבות, דת ובריאות אשר הגישו בקשותיהם לשחרור חשבונותיהם מבנקים. גם אין ערעור - אנו יכולים לאשר את הרשימה.

הרשימה אנטרה.

היו"ר י. גורי: העברתי לסלטונות מילווה חובה את מכתבו של מורה העובד במשרד החינוך, אשר איבד בסעתו 80 ל"י והוא מבקש שיחליפו לו את הכסף. אני סבור שיש לפצוא דרך לכך.

ש. בזק: התיקון שהכנסנו בחוק בדבר ארכה להחלפת סרי בנק אנטרה.

"על אף האמור בסעיף 3 לחוק, רשאי שר האוצר, לפי שיקול דעתו בכל מקרה ומקרה, להורות למחלקת הנוצאה להחליף סרי בנק יטנים, אם שוכנע שהאדם שבא להחליף החזיק בהם בישראל לפני ל' בסיון תשי"ב

ועדת הכספים
19.1.55

נד.

(23 ביוני 1952) ולא החליפם בעוד טועד מסיבות שלא היתה לו שליטה עליהן, והודיע לסחלקת ההוצאה על רצונו להחליף את שטרי הבנק האמורים לא יאוחר מיום י' באב תשי"ג (22 ביולי 1953); ובלבד שלא יוחלפו לאדם כזה שטרי בנק ישנים בטכום העולה על אלף לירות. מר בר-יוסף הודיע כי אין כל אפשרות להחליף את הכסף שלא במסגרת של חוק.

היו"ר י. גורי:
אני מבין שאת רוצים להמסר החזרת סכומים כאלה יש להפריך את תקכו של התיקון הזה. לאחר מכן נוכל להפליץ בפני שר המוצר על ההחלפה.

הוחלט: להפליץ על הארכת תקכו של התיקון חוק להחלפת שטרי בנק ומילווה חובה (הוראת שעה) תשי"ג - 1953.

היו"ר י. גורי:
רצוני להביא לידיעתכם את תשובתו של הממונה על הכנסות המדינה לשאלה שעודר חבר-הכנסת הרצפלד בישיבת ועדת הכספים:

סבורך בזה הנני מעביר אליך את העתק סכתבו של פקיד השומה ירושלים והעתק סכתב שנשלח אמתול לגב' גניה רוזנבלום.

מתוך החומר הזה יתברר לך כי האינפורמציה שנמסרה לפר הרצפלד לא היתה כלה והתשלוח של הגב' הנ"ל בא עוד לפני שקיבלה את התביעה, והיא שילמה את הסכום בגודל של המפרעה השניה (37,5%) ולא ידעה עוד שהמפרעה השלישית הוקטנה לכל העצמאיים ל-25%; מתוך זה נובע ההפרש בין מה ששילמה לבין מה שצריכה היתה לשלם.

אני מקווה כי ההסבר שניתן יחד עם ההצעה של פקיד השומה להחזיר מיד את ההפרש, יניח את דעתם של פר הרצפלד ופר גניחובסקי.

העברות מסעין לסעין ובקציני המעוררים
=====

הטינויים בתקציב הפיתוח 1954/55 - מחצבים ומכרות
(בהתאם לסכתבו של הממונה על התקציבים מס. 19/02-4
מיום 14 בינואר 1955)

- א.ו.ס.ר.ו

הטינויים בתקציב משרד המוצר
(בהתאם לסכתבו של הממונה על התקציבים
מס. 05/01/10-4059 מיום 3.1.55)

- א.ו.ס.ר.ו

הטינויים בתקציב משרד הפיתוח
(בהתאם לסכתבו של הממונה
מס. 19/01-4051 מיום 4.1.55)

- א.ו.ס.ר.ו

(המשך הישיבה רשם אפ)

4. שינויים בתקציב משרד החקלאות
לשנת 1954/55

(קורא את סכתב הסמוכה על התקציבים מס'
11/10/4041 מיום 1.1.55 לגבי השינויים המוצעים).

היו"ר י. גורני:

מבקש לקבל פירוט לגבי התוספת של 60 אלף ל"י
לבת"י המשרד החקלאיים - למי נותנים את הכסף.

א. ס. בניחובסקי:

סוכם: סוכם כל ב"כ מגוף התקציבים יגיש לישיבה
הבאה את הרשימה, לשם מינפורמציה.

הוחלט לאשר את השינויים המוצעים.

5. שינויים בתקציב משרד הבטחון

(קורא את סכתב הסמוכה על התקציבים מס'
06/10-5 מיום 16.1.55).

היו"ר י. גורני:

הוחלט לאשר את השינויים המוצעים.

6. שא לות ו ת שו בות

א. הרצפלד:

דובר עם שר האוצר בישיבות קודמות בקשר למצב
הפזון בצבא ודרשנו תוספת 280 אלף ל"י. לא התרשמת
סדר האוצר ענה לנו בסליחה. אכרנו שאנחנו תובעים רק סכום זה ביחס
לתקציב השוטף. שאלתי, אם מאשרים את התוספת הזו או לא.

אני מכיר יהודי שבא ארצה להשתקע, ועושה עבודה
ציבורית - חזן אפנים - והתקבל בבית-כנסת וערך חוזה לשלש שנים. הוא
הביא אתו סכומים שהוערכה במכס ב-400 דולר וכשרצה לשלם בארץ מכס לפי
זה עשו הערכה חדשה של שלשת אלפים וכמה לירות. הסכומים ששטת כל-עוד
לעבודתה של אשתו, שהיא עובדת סוציאלית, ואני שואל אם אין מקום לענות
על עוול כזה.

ח. אריאב:

שר האוצר האשים אותי בישיבת הסיעה שלנו, שתבעתי
בועדת הכספים 280 אלף ל"י וטיליון לירות בטביל
הצבא, שהתקציב של השנה הבאה. למעשה אפרתי שלגבי 280 אלף הלירות
ועדת הכספים כולה פה אחר בקשה לכצוא את הרזרבה; אשר לסכום הנותר,
בנוגע לטיליון - אנחנו פביאיים לתמונת לב שר האוצר ושר הבטחון את הדבר,
וכסיבואו בפנינו עם הצעת התקציב אסקול עם יש דברים יותר חיוניים מן
פחות חיוניים, ולפי זה מחליט. על יסוד זה לא היה שר האוצר להאשים
אותי, שאני דרשתי להכניס בתקציב השנה הבאה טיליון לירות.

היו"ר י. גורני:

אפשר לבדוק את הפרוטוקול, אבל בעקבות חזיון שהיה
בועדה כתבתי לסף האוצר ולשר הבטחון סכתב בעניין
זה, ובו פורטה עמדת הועדה. (קורא את הסכתב הנ"ל). הסיכום הזה נתקבל
פה-אחד, כך שלא היה שוני בגיטתו של חבר הכנסת אריאב ובגיטתה של הועדה.

ט. בנירנו:

ביחס לנירות-ערך של מלט, נסד, הדיבידנדה או הרבית
שחלטת שם במלט ולא בכסף - מלט אשר עד כמה שאני
מבין הוא חפסי לפכירה, בו בזמן שהמלט בדרך כלל הוא תחת פיקוח. יוצא
שהמטלה מסכימה כי כמירות מסוימות של מלט יחולקו שלא תחת פיקוח,
ולמעשה במצב של פחסור שיטנו כל הזמן בשוק - במחירים בלתי רשמיים.

הייתי רוצה לגעת מה המצב למעשה ומה עמדת סר האוצר בנוקדה זו.

בזמנו הכנסת הגדילה את מס הרכוש העירוני על סגרטים פנויים ל-35% מהשווי השנתי, כאמצעי לחץ, שאנשים יבנו ולא יטאירו כגרשים פנויים.

פ. יגור: העיריות בולמי עשו זאת.

ס. בז'רנו: נדמה לי שבמצב הנוכחי המס הזה איבדו יותר הגיוני, וחוג גורמ: א) לספל; ב) מסוק הסגרטים, ועל ידי כך להורדת הכנסות המדינה פטרנסאקציות במגרשים; ב) במקרים מסויימים - קטיים לאזרחים. שאלתי; אם האוצר מוכן לבדוק את הדבר ולהביע דעה, אם הגיע לעתו הזמן לרביזיה של המס הזה.

א. הרצפלד: אני מבין בקריאה בעתונות, שהמטפלה חושבת לטוב את השומה של סגרטים, רכוש וכדומה, למחצית. שאלתי, אם לא יכול להיות סדר כזה, שניתנת אפשרות ערעור תוך עשרה ימים או שבועיים, אבל תוך הזמן הזה תהיה קיימת השומה שבקבעה?

ס. בז'רנו: אני חושב שהיה רצוי שועדת הכספים תקבל פרטים על הוצאות ארגון פעולת כלוה הפיתוח. אינני יודע אמנם אם הועדה טרם סמכת לדרוש פרטים. זה כוסד מפסלתי, אבל הוא דסוח בניו-יורק.

פ. ספיר: מענה תחילה על כמה שאלות שנשאלו בישיבה הקודמת. חבר הכנסת בדר שאל מדוע הובאו פרטים על דו"ח ועדת סוזמייב תחילה לעתונות, ומתי תקבל ועדת הכספים את הדו"ח. אנחנו סוטרם על הסדר שהיה ומביאים תחילה את החומר לוועדת הכספים, אבל לצערי נכנסתי פעם לישיבה ב"עדן" עם מספר אנשים והופתעתי לראות את חבר הכנסת סוזמייב יושב ומסביר טבלאות שאנחנו טרם ראינו אותן, ושאלתי את חברי ועדת סוזמייב לא דאו אותן. כטובן, העירותי לו על כך בסקום; מה שהיה מאורי כן, לא חשוב. אנחנו עוד לא קבלנו את הדו"ח ואני יודע שחברי הועדה לא קבלו אותו, כך שאנחנו איבנו אחרים לזה.

א. ס. גניחו בסטי: מה גורל הועדה?

פ. ספיר: מה שקרה הלאה, אינני יודע; זה בינו ובין הועדה.

חבר הכנסת בדר שאל, אם אפשר לבקש סר האוצר, שועדת הכספים תקבל את הצעת התקציב, לא יאוחר ממסר העתונאים. אינני יודע למה הוא התכוון; על כל פנים מה שכתבנו לעתונאים לפני חדשים, לאחר שהנחנו את הצעת התקציב על שולחן המטפלה, נעשה בידיעתה ובאישורה של המטפלה - שבאותו ערב נוכל לסטור את ראשי הפרקים של ההכנסה בלבד ולא של ההוצאה. האוצר עד היום לא סטר לאף עתון את סעיפי ההוצאה הכרונה היא, שאם נסטר פרטים לעתוניים - טעה או טעתיים קודם נכנס ישיבה של ועדת הכספים ובה יסטר סר האוצר פרטים על הצעת התקציב, אלא אם יניחו זאת על שולחן הכנסת.

חבר הכנסת גניחו בסטי שאל בקשר לקיום הבטחה של קבלת פרוטוקולים של ועדת סוזמייב. אבקש את סר סוזמייב, אם יש פרוטוקולים, לסטר אותם לוועדת הכספים. על כל פנים אנחנו לא קבלנו אותם, ובכלל אינני בטוח אם הובטח הדבר הזה.

היו"ר י. גורי: השאלה היא, אם ועדת הכספים או כל ועדה פרלמנטרית אחרת יכולה לתבוע פרוטוקולים של ועדות הסתמנות על-ידי המטפלה. הבעתי דעתי, שהדבר איבנו ברור ואפנה בשאלה לנשיאות הכנסת; כך שאין לפרש את הסיכום, כאילו ועדת הכספים קובעת שבכל מקרה שהמטפלה טמנה ועדה וועדת הכספים מתעניינת בחומר, אפשר לתבוע את החומר הזה.

פ. ספיר: אפרתי שאינני יודע אם הובטח הדבר ואם היו סוטמכיים להבטיח, אבל אברר את העניין הזה.

אסר לטאולותיו של ח"כ בז'רנו בענין המלט: ראשית, אם חטר מלט, הרי הוא חטר באופן טלאכותי. אין כל יסוד לכך שיחטר,

ואני חושב גם שלא חסר. ב-1953 נכרו בארץ לצרכי בניה 378,786 טון סלס; השנה נכרו 436,417 טון; זאת אומרת ב-60 אלף טון, או כ-18% יותר מהשנה הקודמת. אם אוסיף לזה את הכמות של "שסטון" - בודאי 5-8 אלפיה טון עד ל-1 בינואר - הרי זה בערך 20% יותר מאשר בשנה הקודמת.

שאלת חבר הכנסת בז'רנו מבוססת על הנחה שאני חושב אותה מוטעית. יצוא סלס בשנה שעברה היה 73 אלף טון, והשנה - 143 אלף טון.

ש. בז'רנו: האין יודע שיש סוק שחור בטלס?

פ. ספיר: אני יודע שבאותן תלונות, שמדי פעם יש מחסור טלאכותי בטלס, וזה מאפשר לקבל 20-25 ל"י יותר על טון; רק לפני זמן מה הובאה אלינו תלונה שבארגון הקבלנים לא מקבל כל קבלן את הטלס באופן אינדיבידואלי לפי העבודות, אלא הארגון מקבל כמות כללית והוא מחלק. ביררנו את העניין. היתה תקופה שבית-החרושת עמד טפועלתו בגלל תיקונים, ובאותו חודש ספטמבר, על-פי החלוקה המקובלת כאילו לא "סלטו" לכולם את החובות. בחדשים נובמבר-דצמבר חיסלו את יתרת החובות, כך שאם תשאל אותי אם יש היום מחסור בטלס, דווקא בינואר 1955 או בדצמבר 1954 לא חסר טלס ולא היה סוק שחור בטלס. אני מוסר אינפורמציה זו על סמך מה שאני מקבל מאנשי משרד מסחר ותעשייה המטפלים בעניין.

לפני שנתיים או שלש ניתן לחברת "נסר" להוציא אובליגציה, שהם יכולים חלק מכנה להחזיר בטלס. הם טוענים כי עם שינוי מחיר הטלס הם ספסידים עכשיו 8 לירות על כל טונה, והם באו אלינו בטענה, היות ובינתיים עלה הבלו, שהטענה תקבל פחות בלו על הטלס הזה. אתם יכולים לתאר לכם מה ענינו להם.

ייתכן שאת שלטת אלפי הטונות האלה - לשנה או לחצי שנה - חלק מהאנשים לא משלמם בהם בעצמו אלא כוכר. אם זה כתוב באובליגציה ועל סמך זה קבלו משרד המסחר והתעשייה ומשרד המוצר, צריך לכבד התחייבות זו.

ש. בז'רנו: האם זה חוקי, שהטענה אינה מפקחת על הטלס הזה?

פ. ספיר: במידה שיש על כך מכתב, שעל יסוד זה נתנו להם להוציא את האובליגציה, אינני יודע איך אפשר לא לקיים זאת.

ח. ארימוב: אם אין מחסור בטלס, למה בכלל להשאיר פיקוח? אפשר לחסל את הפיקוח.

פ. ספיר: אנחנו חשבנו שכלבד פיקוח על המחיר, לא צריך להשאיר פיקוח על טלס, אבל אנשי משרד מסחר ותעשייה אטרו שאינם יודעים עוד אם זה אפשרי, כי יכול להיות מצב שיחסר טלס, ולא רצוי לבטל פיקוח ולהנהיגו מחדש אחר-כך. אני טבין, שאנחנו מחולקים אם צריך לכבד את ההתחייבות שנתנו, או לא.

ש. בז'רנו: לפי דעתי, התשובה שלך אינה מספקת. עד כמה שאני זוכר, ההתחייבות לא היתה למתן טלס, כי אם לשלם דיבידנדה צמודה למחיר הטלס, ואחר-כך החברה בחרה בדרך של חלוקת טלס. אינני זוכר את תוכן הפרוספקט בבחון, אבל עד כמה שאני זוכר לא היתה התחייבות לחלק טלס בסחורה.

סנית, העובדה שברגע זה אולי אין סוק שחור בטלס - ואינני מטוכנע שזה כך, כי לפני חדשים היה - אינה עונה על הטענה, שבמסך שנתיים או שלש שנים היה כל הזמן סוק שחור בטלס, וחלוקת הדיבידנדה בטלס מסטה אחד מהסקורות של נזילת טלס לשוק השחור. התלוט הזה שיטט אחד הסקורות - וסקור שעליו הטענה, ביודעין, לא רצתה לנסות לעשות פיקוח. יש עוד מקורות: אני יכול להוסיף לארגון הקבלנים את המטביר, שגם הוא אינו מקבל לפי בנינים כי אם לפי קיצוב חדשי, דמחוז גדול מאד של כל ייצור הטלס. אבל שם היה כאילו פיקוח.

כאן היה מקור לשוק שחור שהטענה ותרם על פיקוח עליו. לפי דעתי זה טענה בלתי חוקית. שאיננו צריך לעצור בעד סילוי

ההתחייבויות שנשר לקח בזמנו כלפי בעלי ניירות-הערך, כי הוא לא התחייב לחלק מלט במחיר של שוק שחור, ואפשר היה גם על המלט הזה לפקח, לפחות לכראית עין.

פ. ספיר: לא אמרתי שארגון הקבלנים היה מקור לטוב השחור. אמרתי שארגון הקבלנים מקבל את המלט באופן מקובץ ולא באופן אינדיבידואלי, לכל עבודה.

ס. בז'רנו: אני מוכן לתקן את הדברים שלי ביחס ל"המטביר" בדיוק לאותו נוסח.

פ. ספיר: אנחנו הסכמנו, יחד עם משרד מסחר ותעשייה, סביב "ר" שמטון" ימכור את תוצרת המלט הראשונה ללא פיקוח. איננו חושבים שיש מקום לפיקוח כל כך מהודק. במ גרסון הורביץ ושמל, איזו הפלייה זו, ואמרנו: כשהוא יגיע ליצור גדול, נשחרר גם אותך.

אשר לארגון טלוור הפיתוח, אין לנו כל ענין להסתיר את הפרטים. לשנת 1953 נקבע תקציב הוצאות של 7 מיליון דולר. הסכום הכללי שנכנס השנה הוא בערך 36 מיליון דולר. באחדים בנובמבר ודצמבר היו יוצאים מן הכלל. בנובמבר היתה הכנסה של 4.390.000 דולר ובדצמבר - 6.190.000 דולר. חודש של 7 מיליון דולר, זה החודש הרביעי מאז יקום ה"נונדס".

כשהם היו פה הם בקשו תוספת של 450 אלף דולר להוצאות, וכשאשכל היה עם בקשו תוספת 400 אלף דולר. או בטלים אחרות, בסך-הכל עלו ההוצאות על 36 מיליון דולר, כ-8.100.000 דולר.

אם אני מביא באטבון ארבעה בתוניס, זה עושה את הרביית של 4% לרביית של 6,5%, והגורמים הם: א) שאת 4% מטלמים לא בעד 100% אלא בעד 78%; ב) הרביית דרביית; ג) העובדה שאנחנו חלק מה"בונדס" פודים פראט; ד) העובדה שאנחנו מחזיקים בשביל הסדרה הטובה בבנק, קנן של 5 מיליון דולר בארצות-הברית, כדי שפי שירצה יוכל לקחת עד סכום מסויים, עד 75% מההלוואה - ואיט בינתיים לא השתמש בזה.

בכלל אין משיגים "בונד" בטוב החפשי, ומחירו בטוב החפשי עלה ל-80 וכמה. אלה שחוזים תמיד שחורות, אמרו שכאשר יוכלו להעביר את הבונד על שם לטוב"ז יחליפו עשרות מיליונים ויביאו את זה לטוב. למעשה, עד 30 בדצמבר - כ-1 במאי החליפו בסך הכל 1630 יהודים "בונד" מתוך 600 אלף יהודים שמחזיקים בו, על סכום כולל של 1,345,000 דולר. סביר ערך על שם, לניר לטוב"ז, וזאת מתוך סכום כולל של 150 מיליון דולר בערך של הסדרה הראשונה. כל אלה שהיו זהירים בהערכתם לצד האופטימי חשבו שיחליפו הרבה יותר.

הם בוחנים לנו את פירוט ההוצאות, ואומרים: מדרבא, הגידו כמה לקצץ, אבל תדעו מיד שזה כרוך בדבר זה או אחר. איש אינו רוצה לקחת על עצמו את האחריות להיכנס לפרטים ולומר כמה לקצץ, מלבד שיחה כללית. זה שעבודתם היא גם הסברתית בעקיפין, בזה אין ספק.

לשנה הבאה קבענו אתם תקציב של 8.200,000 דולר, ואני מביא פראט באטבון שאם זה ילך טוב - והם בעצמם אומרים שזה ילך יותר טוב מאשר ב-1954 - הם לא יתביישו לבקש תוספת.

הם בכלל קבוצת אנשים מעניינת, מסוגעים רק לענין הזה, ובעיניי זה תעלומה - איך יכולים עשרים שעות ביממה לחיות בענין אחד. הם, יחד עם זאת, אנשים לא כל כך גמישים. תקיפותם התחזקה לאחר לקרה הסנה-מטון במגביית, והיא ירדה ב-22%, לפי סילוכים סופיים שיטבום.

7 הסוכנות היהודית קבלה 29,561,000 דולר ב-1954 לעומת 40,686,000 דולר שקבלה בשנת 1953, לעומת 42,698,000 דולר ב-1952 ולעומת 45,900,000 ב-1951. אין זו ירידה מקרית, אלא ירידה קסטרו-פואלית הטובה, והיא נמשכת.

כדוע אמרתי בכל זאת 27%? - מפני שאנשי המגביית מוענים שמתוך הסכום של 29,5 מיליון דולר יש עוד 2-3 מיליון דולר סקפילות שונות עכבו אצלן, בשביל לשלם את התשלום הראשון של טלוור הביטום

וכתוך 29,5 מיליון דולר שילכו כבר 14 מיליון לכילווה הביטוח.
הרגשתם היא זו, שהם רואים כצד אחד מצלם לא-ירידה מלא עליה במקצת,
ומצד שני זה שלט שנים מסתמנת נטייה של ירידה, וזה טחזק אותם במענם
כי בלי אמצעים אי-אפשר לעשות את הטוביית.

ח. אריאב: האם אינם טוענים שזה מקלקל את הטוביית?

פ. ספיר: דווקא טעכסיו איש אינו טוען זאת.

ח. אריאב: כמה טבארים את הירידה?

פ. ספיר: קבוצת הבודס היא קבוצה צעירה, איטפולטיבית,
אולי קצת אגרסיבית; וזו קבוצה של יהודים מזדקנים,
שהתעייפה ומוטפעת טקהילות. מלבד בניו-יורק, בכל יתר המקומות זו
שותפות עם הקהילות, ואז יש תכניות לכנין עוד בית כנסת ועוד בית-חולים
ועוד קלוג, והם לא עמדו בתוקף על החלוקה.

עכסיו בא חילוף-מסורות. במקום שווארץ בא רב
צעיר, הרב פרידמן; ורבורג יטפל טעכסיו רק בריכוז כח האדם, ובמאדם
נוסף, ו. רוזנוואלד. הם עוסקים עכסיו בעיקר בבירור ההסכמים בין
הקהילות לבין הטוביית. הם חושבים כי בשנה הבאה לא תהיה ירידה, כי אם
תהיה אולי עליה אפילו קטנת, אבל את השנה הזאת יוכלו לסכר רק בדצמבר.
על כל פנים ההוצאות של כלווה הפיתוח, בכידה שיטבן, מסרתי אותן כאן
ואין לנו כל ענין להסתירן.

בענין הטובחים, יצבתי בישיבה והבינתי טמדובר על
מיליון לירות, אם כי אינני מכחיש שחבר הכנסת אריאב מסר שהוא אינו
מתחייב לתמוך בתקציב נוסף לכל המיליון, מלא ל-280 אלף לירות. חבר
הכנסת הרצפלד ואחרים נאפו ארוכות והתכוונו לכל המיליון.

א. הרצפלד: מסרתי הפירוט שאני מחלק כך, שמת 280 אלף לירות
אני רוצה מהתקציב של השנה, ועל החלק הסני בדבר
כסעת הדיון בתקציב הבא. לא דרשתי את כל מיליון הלירות.

היו"ר י. גורי: תורו של הענין הזה יגיע כשנדון בוועדת הכספים על
תקציב הבטחון. נדמה לי שסנוי וגסור עם ועדת
הכספים, שטפסור זה או אחר הענין הזה יטבא את תיקונו - כל המיליון -
אבל לא בבת-אחת מלא בטלביט. הודגש רק, טלבקטיט את טר האוצר למצוט
דרך לתוספת 280 אלף לירות כבר בסנת 1955.

ח. לסדן: היתה בקודה נוספת, טגם להבא בתקציב טסרד הבטחון,
אין טה לדבר על המיליון הזה.

היו"ר י. גורי: זאת אינני יכול לאסר. מבחנו הדגשנו שאנטי טסרד
הבטחון עופדים בתוקף על כך, שאין להם כל אפשרות
להפריט טטעיפיים אחרים למסרה זו, אבל ועדת הכספים לא התקשרה לכל עמדה
שהיא בעתיד.

פ. ספיר: אבדוק עוד את השאלות ביתם לכס המגורשים, וכן ענין
המכס על המכונית של טר לייב גלאנץ.

הישיבה נועלה בשעה 1100.